

Els observadors internacionals censuren durament l'estat espanyol

written by Redacció Unilateral | 2 de gener de 2018

L'entitat **Democracy Volunteers**, que té per objectiu millor la qualitat de les eleccions democràtiques, acaba de fer públic un report provisional sobre les eleccions del 21D. A l'espera de la versió definitiva, el text presentat no s'està de criticar durament l'estat espanyol per la seva negativa a permetre l'acreditació dels investigadors de l'esmentada entitat. Una negativa que es demostra annexant al report la carta corresponent de denegació de l'acreditació, signada pel President de la **Junta Electoral Central**, **Segundo Menéndez Pérez**.

Segons Democracy Volunteers, aquesta negativa no només és una pràctica pobra, en referència a la qualitat democràtica, sinó que també contravé l'article 8 de l'Acord de Copenhagen adoptat en la Conferència sobre la Dimensió Humana de l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa (OSCE, llavors CSCE), el 29 de juny del 1990, i del qual el Regne d'Espanya és signatari.

Segons aquest article, els estats signataris consideren que la presència d'observadors, nacionals i internacionals, poden beneficiar el procés electoral en aquell país on se celebren eleccions. En conseqüència inviten observadors provinents d'estats membres de l'OSCE i de institucions i organitzacions privades apropiades a seguir els procediments dels comicis electorals nacionals d'acord amb el que estableix la llei. El mateix és aplicable, continua l'esmentat article, a les eleccions de rang subnacional (és a dir, subestatal). Com es pot veure, doncs, el Regne d'Espanya no aconsegueix amb aquest mandat internacional que, en el seu moment, es va comprometre

a acomplir.

Qui és Segundo Menéndez Pérez?

El signatari de la negativa als observadors, el ja esmentat Segundo Menéndez Pérez, nomenat el mes de novembre president de la Junta Electoral Central, i doncs el totpoderós organisme que regula les eleccions a l'estat espanyol, és un magistrat que ja va tenir una intervenció destacada en un dels episodis judicials espanyols clau en contra de Catalunya. Concretament, va ser el ponent de la resolució del Tribunal Suprem que va confirmar la sentència del 14 de setembre del 2004 emesa pel **Tribunal Superior de Justícia de Catalunya** (TSJC), en virtut de la qual s'obligava a la Conselleria d'Educació de Catalunya a consultar la llengua habitual de la família o tutors dels menors en la preinscripció escolar i a tenir-la en compte en l'ensenyança infantil i primària, d'acord amb la Llei de Política Lingüística de 1999.